

شهری

فرارسیدن اربعین سالار شهیدان
حضرت اباعبدالله الحسین (ع)
را تسلیت می‌گوئیم

شنبه ۳ شهریور ۱۴۰۳ | ۱۶ صفحه | ۱۰ هزار تومان | دوره سوم | سال سوم | شماره ۵۸۵
www.hammihaonline.ir

گزارش
جامعه
۱۳-۱۴

بررسی کارنامه رئیس جدید سازمان محیط زیست و دیدگاه کارشناسان درباره سوابق او ماموریت برای چانه زنی

بالاخره بعد از نزدیک به دو ماه چانه زنی و انتشار نام‌های مختلف به‌عنوان گزینه ریاست سازمان محیط‌زیست، شینا انصاری به‌عنوان رئیس تازه این سازمان نظارتی انتخاب شد؛ زنی از بدنه کارشناسان همین سازمان که توانست هم نظر فعالان حوزه، هم کمیته‌های تخصصی و در نهایت مسعود پزشکیان را به دست آورد. حالا او به‌عنوان سومین رئیس زن این حوزه ماموریت چهارساله خود را آغاز کرده است. او اولین روز کاری‌اش را در میان نیروهای پاسگاه محیط‌بانی و منطقه حفاظت‌شده ورجین آغاز کرد.

سرمقاله

پایان نمایشی از وحدت

پویایی اجتماعی و سیاسی کوره مذاب‌کننده است؛ همچون کوره‌ای که آهن سخت را با دمای بالا ذوب و روان می‌کند. پویایی اجتماعی و سیاسی هم افراد را از منتهی‌الیه چپ به میانه و راست پرتاب می‌کند و بر عکس؛ از وضعیت یک عنصر افراطی در دینداری به کنش گری ضددینی می‌رساند و برعکس. البته تغییرات افراد را می‌توان بر حسب متغیرهای روانشناختی فرد تحلیل کرد ولی بسیاری از تغییرات در سطح افراد با تعداد معدود نیست بلکه شامل مجموعه زیادی از افراد می‌شود. در چنین حالتی نمی‌توان این تغییرات را با عوامل روانشناختی افراد تحلیل کرد بلکه باید دنبال عوامل اجتماعی و غیرفردی بود. فهم این متغیرها است که درک ما را از فرآیندهای اجتماعی ارتقاء می‌دهد. یکی از این تحولات مهم را در مجموعه جناح اصولگرایان می‌توان دید. این تحولات به گونه‌ای است که پس از این باید از عناوین جدیدی برای توصیف مجموعه آنان استفاده کرد زیرا تفاوت‌های درونی این جناح خیلی بیشتر از تفاوت‌هایی است که بعضاً با نیروهای بیرون از خود دارند. این تفاوت‌ها به‌صورت نطفه و پنهان وجود دارد و در مقاطعی خاص مجال بروز پیدا می‌کند. نطفه این تفاوت‌ها نزد جناح حاکم پیش از انتخابات ۱۴۰۰ شکل گرفته بود و پس از یک دست شدن شروع به رشد نمود و معلوم بود که تبدیل به چنین شده و این جناح آماده زایش سیاسی است. این زایش در انتخابات ۱۴۰۳ مشاهده شد. هم در جریان انتخابات و رقابت میان آقای قالیباف و آقای پورمحمدی از یکسو و هم جناح آقای جلیلی و زاکانی از سوی دیگر. البته پیش از آن نیز مجموعه بزرگ اصولگرایان سنتی راه خود را به کلی از آنان جدا کرده بودند و به اصطلاح باجوش‌ها آمدند جای چنار را گرفتند و خوشحال بودند و در این مرحله نیز منسوبین به آقای قالیباف و اصولگرایان سنتی راه خود را متمایز کردند و هنگام رای اعتماد دادن به وزیر، این جدایی کامل شد، و اکنون نمی‌توان آنان را در قالب یک جناح توصیف و طبقه‌بندی کرد چرا که نزدیکی جناح اصلی اصولگرایان به پزشکیان و بخش میانه اصلاح‌طلبان بسیار بیشتر است تا به مجموعه پایداری. اولین اختلاف با پایداری در جریان انصراف انجام نشده جلیلی به‌سود قالیباف رخ داد. تقریباً قطعی بود که اصرار جلیلی برای ماندن در انتخابات با این توجیه که رای بیشتری از قالیباف دارد، کاملاً غلط است زیرا در مواجهه دور دوم با پزشکیان او قطعاً بازنده بود ولی قالیباف شانس برای پیروزی داشت. ظاهراً جناح پایداری خودشان هم این را می‌دانستند ولی حاضر نبودند که شانس اندک خود را به امید پیروزی قالیباف از دست بدهند. تمامی اصرارهای میانجی‌ها را رد، سپس خود را از دسترس خارج کردند و در نهایت باختمند. آن هم چه باختی؟ این رفتارشان ضربه شدیدی به آنان زد.

برادر گرامی؛

جناب آقای کسری نوری

حسن انتصاب جنابعالی را به عنوان مشاور وزیر نفت و سرپرست دفتر وزارتی تبریک و تهنیت عرض نموده توفیق روزافزون جنابعالی را از درگاه خداوند منان خواستارم.

شاهرخ حیدری

اندیشه‌های مترقی يك عالم دینی

یادی از هاشمی‌رفسنجانی در نودمین زادروز

هر روز صبح وعده‌های تان را مرور کنید

گفت‌وگوی غلامحسین کرباسچی درباره کابینه دولت چهاردهم و انسجام، وفاق و وحدت داخلی که به آن نیاز داریم

تبعات ترور المقدم

تحلیل آرمین منتظری

از حمله اسرائیل به فرمانده ارشد نظامی فتح

جان سلطانی زندانی بجست

تحلیل عبدالکریم سروش و مصطفی ملکیان از واقعه کربلا و شخصیت امام حسین

پس از رای اعتماد

بازتعریف صف بندی های سیاسی پس از تأیید تمام وزیران دولت چهاردهم

در گفت‌وگو با مسعود سپهر و تقی آزادارمکی

شاید زوایای گوناگون و شکل‌های متفاوتی داشته باشد اما در نهایت به فلسفه عاشورا و آزادگی حسین بن علی (ع) ختم می‌شود. این پیاده‌روی و اجتماع میلیونی بزرگی که شکل می‌گیرد به تدریج توانست به‌نمادی برای معرفی اسلام و تشیع تبدیل شود و افکار غیرمسلمانان را نسبت به این واقعه بزرگ تاریخی جلب کند. شاید در ایران نتوانست باشند این جمعیت و آئین را به طریقی که یادمانندی باشد در قاب تصویر ثبت و ضبط کنند - چرا که دوست دارند اربعین را از دریچه خاصی نگاه کنند - اما خیلی وقت‌ها بر خوردهایی برنامه‌ریزی نشده و شاید همان کارهای روتین خبری، یک فریم عکس یا چند پلان از اتفاقاتی که این روزها در مسیر نجف به کربلا - چه از طریق جاده میان این دو شهر و چه از طریق العلما که مسیری قدیمی است که از نخلستان‌ها می‌گذرد - یا کاظمین به کربلا، ناگهان شگفتی‌ها را به جهان نشان دهد. باید راز نهفته‌ای در کربلا باشد که هر سال میلیون‌ها نفر را این طور به خود جذب می‌کند. می‌گویم رازی است، چون سفر اربعین سخت است. مثل سفرهای عادی عتبات عالیات و سفر حج نیست. سختی راه دارد، سختی رسیدن و آرامیدن دارد و از شما چه پنهان، گاهی خستگی که ممکن است تورا از آمدن هم بشیمان کند. اما از هر زاویه‌ای که این رویداد بزرگ را نگاه کنیم و حتی اگر دوستش نداشته باشیم، نمی‌توانیم منکر بزرگی و شگفت‌انگیز بودن آن باشیم. آن زمان که اربعین به این شکل آغاز شد، صحبت از هزاران نفر و در نهایت صدها هزار زائر بود. اما امروز حرف از میلیون‌ها نفر است که نه فقط از ایران، که از کشورهای دیگر خودشان را به کربلا می‌رسانند. آن اوایل، کسانی که از اربعین برمی‌گشتند، از اینگان بودن‌ها و غذاها حرف می‌زدند چون اتفاق جدیدی بود. اما به تدریج، این تعاریف رنگ و بافت و زیارت این روز و فلسفه‌ای که دارد شاید بیشتر مدنظر قرار گرفت. برخی تلاش می‌کنند مثل ده‌ها مراسم مذهبی دیگر، از دریچه سیاست به این رویداد بزرگ نگاه کنند. اما حقیقت این است که اربعین نه برای دولت‌ها، بلکه برای ملت‌هایی است که دوست دارند چهلمین روز شهادت یک مرد زاده را گرامی بدارند و به او ادای احترام کنند. بهره‌برداران از اربعین اندک هستند و معمولاً تلاش می‌کنند مفاهیم دیگری را جایگزین کنند. اما در نهایت آنچه وجود داشته و دارد، خونی است که از خاک کربلا می‌جوشد و انسان‌ها را به فکر دعوت می‌کند. به قول آن استاد دور از وطن، «امام حسین (ع) به خاطر عشق به خدا برخاست و برای احیای کلمه حق قیام کرد.»

اربعین که می‌رسد، جاده نجف-کربلا بر از زائرانی می‌شود که خود را با پای پیاده از جغرافیای ۱۹ رمضان و ضربت خوردن امیرالمومنین (ع) به جغرافیای عاشورا در سال ۶۱ هجری قمری می‌رسانند. می‌گویند این سنت مدیون جابر ابن عبدالله انصاری است که از مدینه پای پیاده راه افتاد و در روز اربعین سیدالشهدا به کربلا رسید. حالا ۱۳۸۰ و چند سال بعد از عاشورای سال ۶۱ هجری قمری، میلیون‌ها نفر خودشان را به کربلا می‌رسانند تا اربعین سیدالشهدا را در جغرافیای عاشورا بایستند. پیاده‌روی اربعین تقریباً از دهه هشتاد خورشیدی بار دیگر با گرفت. تا وقتی که صدام بود، خبری از این مراسم نبود و بعضی مردم عراق از نجف و کاظمین به کربلا می‌رفتند. بعد از صدام هم که جنگ بود و زمان برد تا راه کربلا باز نشود و زوار ایرانی و غیرایرانی به این مراسم بیایند. آن سال‌های اول، موبک‌های اربعین تقریباً فقط برای عراقی‌ها بود. شاید تک و توک موبکی را شیعیان کشورهای حاشیه خلیج فارس برپا کرده بودند. هر چه بود عراقی‌ها بودند و رسم‌هایی که برای مهمان‌نوازی داشتند و دارند. هر چه پیاده‌روی اربعین گسترده‌تر شد، امکانات بیشتری به این کشور آمد. موبک‌ها دیگر فقط عراقی نبودند، همانطور که زائرهای دیگر فقط عراقی نبودند. گسترش این مراسم، از جنبه مردمی بودن آن تا حد زیادی کم کرد و بخشی از آن را زیر سایه حمایت دولت‌ها برد. اما همچنان، این مردم هستند که مهمان امام حسین (ع) و از مهمانان او، میزبانی می‌کنند. می‌توانیم این طور بگوییم که اشتیاق برای حضور در راهپیمایی اربعین برای سال‌های طولانی وجود داشت اما امکان آن فراهم نمی‌شد. اما بالاخره طی این چندسال، شرایط مهیا شد. این موج در نهایت ارتفاع گرفت و هر روز بیشتر از قبل، جای خود را پیدا کرد. با اینکه در طریق، در کربلا و در نجف هستند موبک‌ها و غرفه‌هایی که افکار و بیوت دیگر را نمایندگی می‌کنند اما خیلی کم پیش می‌آید که برخورد و اصطلاحی بین آدم‌ها پیش بیاید. ایران و ایرانی در اربعین حضور پررنگی دارند و شاید بتوانیم اینطور بگوییم که زائران از مرز مشترک ایران و عراق که می‌گذرند، گویان طرف زیر پرچم اربعین به شکل یک پیکر واحد در می‌آیند که اختلاف‌فکرهای سیاسی و فکری‌شان زیر آن پرچم سرخ، کم می‌شود. اربعین یک مراسم مذهبی بوده و هست و ریشه در ارادت تاریخی شیعیان به سیدالشهدا (ع) دارد؛ ارادتی که

اربعین

محسن صالحی خواه
گزارشگر هم‌میهن

